

Forfatter: Ingeborg Simesen, 1861-1943

Titel: Udrag fra BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-07-24)

Citation: Ingeborg Simesen, 1861-1943: "N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 15. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-idm140619139344384.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg kan ikke nok som takke dig for din faderlige Afskedssang til os ¹⁾, at jeg ikke har gjort det før haaber jeg, at du tilgiver mig. Jeg føler, hvad det maa koste dig at sende din hele mandlige Afkom, de eneste af vor Green af Familien, som er tilbage, Døden imøde, ogsaa jeg ønsker, at Johan Grundtvigs og N. F. S. Grundtvigs Stammer, hvoraf Svend og jeg ere de yngste mandlige Skud, maatte skue Danmarks Gjenfødelse og medvirke til dets Lykke med deres Liv og ej blot med deres Død, men det er mig aldeles tydeligt og bliver daglig mere, at jeg har gjort Ret i at gaae med i Krigen, thi jeg vilde ej have Ro til nogen anden Syssel nu, end den, at tage activ Deel i Fædrelandets Forsvar. Jeg beder derfor ogsaa den Gud, paa hvem jeg ligesom du, stoler i Liv og Død, at han vil bevare en af os for Fædrelandets Fremtid, som jeg troer, at vi som faa, takket være din faderlige Vejledning, have Evner og Lyst til at sikre og befæste, saavidt vi formaae, i den Retning, at Danmark og Norden kan vinde en selvstændig og lykkelig Tilværelse, uafhængig af misundelige og rovsyge Naboer, og en rolig, fredelig Udvikling til alle gode Kræfters gavnlige Virksomhed og deraf følgende Frugt. — Nok en Gang Taks. 16for dit faderlige Farvel og for al den Kjærlighed, du altid har viist os, og som vi desværre hidtil ikke have gjengjældt som det sig burde ; jeg er vis paa at du tilgiver det og er overbeviist om, at vi ikke fattes den sønlige Kjærlighed, du mere end de fleste Fædre fortjener, og som vi ikke maatte være dine Sønner, dersom vi ej dybt følte og paaskjønnede. Du har opdraget os til selvtænkende og selvstændige Mænd, og om vi mangen en Gang have, og vist med Rette, syntes dig at drive denne Selvstændighed videre end tilbørligt, saa er jeg dog overbeviist om, at du seer, at vi, som havde en Mand som dig til Fader, havde en større Kamp at bestaae end de fleste, hvis Fædre vare Dusinmennesker, og at du dog Intet ønskede mindre end at have to Echoer i dine Sønner, der kun gjengave den Lyd, de modtog. Du veed ligesaavel som vi, at der ere mange, der kun ere Echoer af dig, og Betragtningen af dem have vistnok ofte bragt os til at optræde i skarpere Modsætning til dine Anskuelser, end det egenlig var vor Mening; i det Væsenlige troer jeg du veed, at vi ere enige, og jeg haaber du skal end mere erkjende det, ifald Gud under os Liv og Helsen til at gaae frem paa den Bane, vi af egen Lyst og Drift have valgt. For Tiden kan vor Stræben kun være, i Fædrelandets Tjeneste at vise os dig og vor gamle Slægt værdige og at gjøre alt Vort til at hævde vort Lands Hæder og vort Folks Ret og gjenvinde den rolige Udviklings nødvendige Betingelse, ialfald for os, nemlig Fred og Rolighed inden vore Landemærker. — Jeg maa bede dig nøjes med dette idag. Jeg vil nu i et Brev til Meta, der vel er vendt tilbage, naar dette modtages, fortælle om vor Marsch herhid, og venter at hun lader Eder læse det.